

[Lehwald.]

tionen, og hvor længe vil det vare, inden det samme bliver Tilfældet med Smørproduktionen? Jeg har omtalt Landbrugets Overproduktion for at paapege, hvorledes man dér har taget fejl i sine Forudsætninger, og for at sige det saa tydeligt, som det kan siges: Lad os ikke ved denne Lovs Vedtagelse begaa en lignende Fejl og skabe en Overproduktion af Varer, der er værdiløse, naar der er for mange af dem, en Overproduktion, der vil virke ødelæggende baade for de ny tilkommende og for de alt eksisterende Dyrkere.

Til Trods for disse Betæneligheder har jeg og mit Parti i det store og hele intet at indvende imod denne Lov, og vi beklager ikke at kunne være med til at gennemføre den, hvis Bestemmelsen i § 2 om Statsfæste opretholdes. Men jeg er klar over, at som Stillingen er, idet 3 Partier i det andet høje Ting er enige om Loven, er der ikke Mulighed for at gennemføre Ændringer, hvorfor jeg skal frafalde at foreslaa Sagen henvist til Udvalg.

Gunnar Fog-Petersen: Det Omraade, der her lovgives paa, er forholdsvis nyt, og de Tanker, der er nedlagt i Lovforslaget, er banebrydende. Grunden til, at man kan tænke sig med offentlig Støtte at gaa til en rationel og paa langt Sigt planlagt Udvidelse af Frugtavlens her i Landet, er den, at Indførselen af fremmed Frugt fra Udlandet er meget stærkt begrænset, og da det i § 4, Stk. 6, hvor Talen er om Oprettelse af Frugtavlskolonier, hedder, at ingen Frugtplantning, som er optaget i en Koloni, kan nedlægges i de første 20 Aar uden Landbrugsministerens Samtykke, saa ligger deri, at det offentlige regner med at maatte opretholde gunstige Betingelser for indenlandsk Frugtavl, i hvert Fald indenfor et saadant Spand af Aar.

Dette Lovforslags Virkninger vil ikke blive øjeblikkelige. Dels har den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Lehwald) Ret i, at der hængaar en Aarrække — dog neppe saa lang, som det ærede Medlem angav — inden Udbytte kan høstes af den Kapital og det Arbejde, som nedlægges i Frugtdyrkning, dels kommer dertil, at de, der skal beskæftige sig dermed, maa have endog ret indgaende Kendskab til Frugtdyrkning for med Udbytte at kunne give sig i Lag dermed. Det er derfor ikke hver Mands Sag at kaste sig ind i Frugtavlsarbejdet. Det kræver, som jeg sagde før, Kendskab, det kræver Øvelse, men det kræver navnlig Flid, Udholdenhed og personlig Opofrelse i mange

Aar i en ret udstrakt Grad. De, der her i Landet har faaet og faar Udbytte af Dyrkning af Frugt, er min Sandten Folk, der er vaagne og arbejder, havde jeg nær sagt, baade Nat og Dag. Udbyttet kommer man ikke sovende til paa dette Omraade.

Den Adskillelse, der er gjort imellem dem, der vil have deres Parceller med en periodevis bestemt halvaarlig Afgift, og dem, der vil købe Jorden og betale den, en Adskillelse, som man i visse Kredse lægger stor Vægt paa, men som i Praksis ikke er saa væsentlig, skal jeg ikke opholde mig ved.

Særlig Interesse synes jeg er knyttet til Forslaget om Oprettelse af de Kolonier, der er Tale om i Lovforslagets andet Afsnit, idet en Kreds af Landmænd skal kunne slutte sig sammen og opnaa Laan til at anlægge Frugtplantager paa deres egen Bedrift og saa opnaa Fælleslaan til Anskaffelse af det, de kan være fælles om: Redskaber, Pakhuse, Lagerhuse, Frugtkældere, Automobiler, og hvad de nu behøver for at drive en saadan Virksomhed. Jeg synes, det er et interessant Eksperiment, og jeg vil haabe, at der maa komme noget godt ud deraf. Jeg lægger megen Vægt paa, hvad ogsaa den højtærede Minister fremhævede, at Amtskommissionerne skal have gartnerikyndige og frugtavlskyndige Medlemmer, naar de skal beskæftige sig med denne Lovs Gennemførelse. Alle Vegne, hvor man vil forsøge paa at naa noget her, og hvor der ikke staaer virkelig Kyndighed bagved, gaar det galt, og saa gaar det pibende galt, saa er Pengene tabt; og det gør mere Skade end Gavn.

Det, der har været Vanskeligheden i saa mange Aar for Frugtavlerne her i Landet, er dette, at man ikke har haft en ensartet Vare, ikke har haft en Vare, der kunde sælges, ikke har haft en Vare, der kunde holde sig, og alle, som har haft med Frugtavl at gøre, har forstaaet, at de, der har opnaaet saa glimrende Resultater paa dette Omraade, just har været dem, der fra første Færd har lagt Vægt paa, at den Side af Sagen var i Orden. Jeg kunde oven i Købet have ønsket, at der i Loven var fastsat, eller i hvert Fald af Ministeriet blev fastsat visse Direktiver for Anlægget af Frugtplantager. Det skulde ikke være helt ligegyldigt efter de Erfaringer, der er indhøstet paa Statens Forsøgsstationer, hvilke Træer der blev plantet, og hvilke Frugter der blev avlet. Det burde egentlig ikke, naar Staten sætter et Arbejde ind paa at fremme Arbejdet for Frugtavlen her i Landet, være helt overladt til de enkeltes Fordogtbeholdende, hvad de vil eksperimen-